

lidt ældre Generation har set 10 Aars ulykkelig Verdenskrig, og vi vil ikke have, at de næste Generationer skal opleve noget lignende. Mod Slutningen af den anden Verdenskrig oplevede vi, at der blev stillet Midler til Raadighed, opdaget af Mennesker, til at ødelægge hverandre, Midler af en saa voldsom Virkning, at det at holde Fred mellem Nationerne simpelt hen er et Spørgsmaal om Liv eller Død for Kulturen og for hele vor Eksistens. Det gælder om denne Pagt, som det jo i Virkeligheden ogsaa ofte gælder om et Lands indre Love, at det ikke betyder saa forfærdelig meget, om den enkelte Bestemmelse er formet paa den ene eller den anden Maade, men det, der er afgørende er, om Bestemmelserne føres ud i Livet i den Aand, i hvilken de er givet, om hvert enkelt Medlem af De Forenede Nationer vil optræde over for andre Nationer, naar en Konflikt kommer, i den Aand, at den ikke skal løses ved Krig, men ved fredelige Midler.«

Hartvig Frisch (S.), der havde været en af Danmarks delegerede paa San Francisco Konferencen, anstillede ligesom Udenrigsministeren en Sammenligning mellem Folkeforbundet og det nye Statssamfund. Folkeforbundet var baseret paa fuldstændig Ligeberettigelse mellem Staterne og paa Opretholdelse af hver enkelt Stats absolutte Suverænitæt, men havde lidt Skibbrud paa denne Dobbeltthed. Desuden var der store Stater, som holdt sig uden for det, derunder først og fremmest U. S. A. De Forenede Nationer byggede paa et mere realistisk og nøgternt Grundlag. Man havde saaledes ikke alene opgivet den absolutte Ligeberettigelse mellem Staterne, men var tillige gaaet bort fra det Princip, at der skulde være Enstemmighed ved alle Afgørelser. Taleren mente, at der var tre Hovedaarsager til, at *Danmark* havde faaet Adgang til San Francisco Konferencen: vor *demokratiske Indstilling*, den *militære Sabotage*, der blev udført i Besættelsestiden, og *Minister Henrik Kauffmanns Indsats*. »Det forekommer mig«, udtalte han angaaende sidstnævnte Aarsag, »at vort Land skylder denne Mand, der nu ogsaa er Minister i vort Kabinet, en overordentlig Tak og Anerkendelse, fordi han i Kraft af sin Naturs sjældne Forening af Ansvar, Mod og Klogskab formaaede fra den første Dag, da Danmark blev besat, i den første Henvendelse, han rettede til det amerikanske Folk i Radioen om Aftenen, at indtage en Holdning, der klart viste, han forstod, at efter den Ulykke, der var sket vort Folk, maatte det være Tanken i hele Danmark at ønske vort Land befriet, og han gav Udtryk for, at der havde været svære Tider før for Danmark, men at der ingen Tvivl var om, at det, der nu skete i Danmark, var en Voldsakt, og at han derfor maatte føle sig som Repræsentant for den frie Vilje, der nu var bundet af Voldsmændene, men som